

Súd: Mestský súd Bratislava IV
Spisová značka: 10Csp/21/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121426051
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 10. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Matayová
ECLI: ECLI:SK:MSBA4:2025:6121426051.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Mestský súd Bratislava IV v konaní pred sudkyňou JUDr. Janou Matayovou v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Prievozská 2, 821 09 Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpený: Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Prievozská 2, 821 09 Bratislava, IČO: 53 255 739, proti žalovanému: K. F., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom J.. S. W. XXXX/XX, 841 01 Bratislava, zastúpený: Mgr. Ing. Juraj Trokan, advokát, Vajanského 10, 917 01 Trnava, o zaplatenie 6.719,28 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd žalobu v celom rozsahu **z a m i e t a**.

Žalovanému **p r i z n á v a** nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Pôvodný žalobca (KRUK Česká a Slovenská republika, s.r.o.) sa návrhom na vydanie platobného rozkazu doručeným Okresnému súdu Banská Bystrica, domáhal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie 6.719,28 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 6.679,80 Eur 02.12.2020 do zaplatenia, úroku vo výške 1.529,19 Eur, vyčísleného úroku z omeškania vo výške 68,93 Eur a náhrady trov konania titulom neuhradenia zostatku poskytnutého úveru. Okresný súd Banská Bystrica v rámci upomínacieho konania vydal dňa 29.07.2021 platobný rozkaz, proti ktorému podal žalovaný odpor. Nakoľko právny zástupca pôvodného žalobcu na výzvu súdu navrhol pokračovanie v konaní, Okresný súd Banská Bystrica vec postúpil tunajšiemu súdu.

2. Pôvodný žalobca návrh na vydanie platobného rozkazu odôvodnil tým, že jeho právny predchodca (Slovenská sporiteľňa, a.s.) uzatvoril so žalovaným dňa 07.05.2013 zmluvu o splátkovom úvere č. 5041937345, na základe ktorej poskytol žalovanému peňažné prostriedky vo výške 12.500,- Eur. Žalovaný sa zaviazal úver uhradiť formou 120 mesačných splátok splatných k 16-temu dňu v mesiaci. Žalovaný sa za poskytnutie úveru zaviazal uhradiť zmluvný úrok a zároveň poplatok za poistenie vo výške 9,92 Eur mesačne. Celkové náklady spojené s úverom predstavovali 9.151,62 Eur. Žalovaný mal úver uhradiť najneskôr do 16.05.2023 v celkovej čiastke 21.651,62 Eur. Žalovaný neplnil v stanovených termínoch splátky, v dôsledku čoho právny predchodca pôvodného žalobcu zaslal dňa 30.10.2020 žalovanému výzvu, v ktorej súčasne upozornil žalovaného na možnosť vyhlásiť úver za splatný. Vzhľadom k tomu, že žalovaný úver neuhradil, právny predchodca pôvodného žalobcu vyhlásil ku dňu 01.12.2020 mimoriadnu splatnosť úveru. Právny predchodca pôvodného žalobcu zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 23.03.2021 postúpil pohľadávku voči žalovanému na pôvodného žalobcu ((KRUK Česká a Slovenská republika, s.r.o.). Pohľadávka žalobcu ku dňu postúpenia predstavovala sumu 8.601,11 Eur, ktorá pozostáva z istiny vo výške 7.079,60 Eur, riadneho úroku vo výške 1.317,64 Eur, úroku z omeškania vo výške 68,93 Eur a poplatkov vo výške 39,68 Eur. Žalovaný po postúpení pohľadávky vykonal dňa úhradu vo výške 400,- Eur. Pôvodný žalobca si v konaní uplatnil nárok na

zaplatenie z istiny 6.679,60 Eur, úroku 1.529,19 Eur, úroku z omeškania 68,93 Eur a úroky z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 6.679,60 Eur od 02.12.2020 do zaplatenia.

3. Žalovaný v podanom odpore uviedol, že nárok žalobcu považuje za nedôvodný. Žalovaný popieral možnosť vyhlásenia okamžitej splatnosti úveru. Žalovaný bol v období od 10.01.2020 do 20.01.2021 práceneschopný a toto obdobie bolo pre prípad nesplácania úveru kryté poistením, ktoré je priamo súčasťou úverovej zmluvy (časť II). Právny predchodca žalobcu teda nebol v uvedenom období oprávnený vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru, nakoľko na uvedené neboli splnené podmienky a neplatenie úveru malo byť kryté z uzavretého poistenia, sprostredkovaného priamo právnym predchodcom žalobcu. Okamžitá splatnosť bola vyhlásená podľa produktových obchodných podmienok, účinných od 01.01.2015. K uzavretiu úverovej zmluvy však došlo v čase, keď tieto produktové podmienky neexistovali, a to dňa 07.05.2013. Uvedené produktové podmienky teda nie je možné aplikovať na tento prípad. Žalovaný sa so žalobcom na možnosti vyhlásenia predčasnej splatnosti nedohodol. V súvislosti s uvedeným (nemožnosťou vyhlásenia predčasne splatnosti), nebolo možné previesť pohľadávku voči žalovanému na žalobcu, pretože žalobca nie je osobou uvedenou v ust. § 17 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu postúpenia. Právny predchodca žalobcu zároveň osobitne závažným spôsobom porušil zákon o ochrane spotrebiteľa, keď žalovaného neinformoval o postúpení pohľadávky v lehote podľa § 17 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z. z. K postúpeniu pohľadávky došlo zmluvou dňa 23.03.2021, pričom piaty pracovný deň od tohto dátumu bol deň 30.03.2021 (v tento deň však bolo len vyhotovené oznámenie o postúpení pohľadávky, ktoré bolo žalovanému doručené až po tomto dátume; teda po uplynutí zákonnej lehoty). Žalovaný namietal aktívnu legitimáciu žalobcu aj z dôvodu, že v zmluve o postúpení pohľadávky chýba podpis JUDr. W. F. a žalovaný spochybňoval skutočnosť, že W. C. N., N. bol oprávnený v predmetnej veci samostatne konať v mene právneho predchodcu žalobcu. Postúpenie je z uvedeného dôvodu neplatné. Žalovaný spochybňoval oprávnenie osôb konať v mene právneho predchodcu žalobcu, a to osôb podpísaných na dokumentoch: Oznámenie (právneho predchodcu žalobcu) o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 02.12.2021, Oznámenie (právneho predchodcu žalobcu) o postúpení pohľadávky zo dňa 30.03.2021, čo robí uvedené dokumenty neplatnými. Žalovaný namietal vecnú príslušnosť súdu, keď na konanie je príslušný rozhodcovský súd, v zmysle ust. časti I, článku I, bodov 10 a 12 úverovej zmluvy v spojení s bodmi 2 a 18 VOP: Stály rozhodcovský súd Slovenskej bankovej asociácie zriadený Slovenskou bankovou asociáciou.

4. Pôvodný žalobca v rámci vyjadrenia k podanému odporu uviedol, že Oznámenie o postúpení pohľadávky bolo v zmysle bodu 7.1. zmluvy o postúpení pohľadávok č. 0222/2021/CE zo dňa 23.03.2021 úkonom postupcu. Podľa bodu 13.2. zmluvy o postúpení pohľadávok č. 0222/2021/CE zo dňa 23.03.2021 nadobudla predmetná zmluva účinnosť dňom "...pripísania odplaty na bankový účet postupcu...", pričom k pripísaniu odplaty a tým aj k nadobudnutiu účinnosti zmluvy došlo dňa 29.03.2021 - ako uvádza čl. I. ods. 2 potvrdenia o zmluvnom vzťahu. Oznámenie o postúpení pohľadávky č. LC09-29079 bolo vyhotovené dňa 30.03.2021 a následne dňa 30.03.2021 podané na poštovú prepravu, ako preukazuje podací hárok č. EPH234377692 zo dňa 30.03.2021 pod podacím číslom RF436346906SK, čiže už na štvrtý kalendárny deň. Žalobca ďalej uvádzal, že nesúhlasí s výkladom povinnosti postupcu v zmysle § 17 ods. 4 zákona o spotrebiteľských úveroch predloženým žalovanou stranou, pretože už poskytnutím dôkazu o odovzdaní zásielky na poštovú prepravu by preukázal splnenie tejto povinnosti postupcom, keďže samotné okolnosti doručenia odoslanej zásielky konkrétnemu adresátovi verejným prepravcom už nie je v možnostiach odosielateľa nijako ďalej ovplyvniť. Žalovaný spochybnil oprávnenie signatárov dokumentov na strane postupcu konať za Slovenskú sporiteľňu, a.s., pričom však nepredložil žiadny relevantný dôkaz, ktorým by toto svoje tvrdenie preukázal. Žalobca toto tvrdenie žalované popieral ako zjavne nepodložené. Žalovaný ďalej namietal vecnú príslušnosť všeobecného súdu s poukazom na znenie čl. I. bod 10., bod 12. k bodom 2. a 18. VOP. Žalobca je toho názoru, že argumentácia žalovaného je nesprávna. S poukazom na znenie bodu 1.4. VOP, podľa ktorých: „V rozsahu, v akom sa ustanovenia písomnej Zmluvy uzatvorenej medzi Bankou a Klientom v súvislosti s určitým Bankovým produktom líšia od ustanovení VOP alebo osobitných obchodných podmienok, sú rozhodujúce ustanovenia takejto písomnej Zmluvy.“ Žalobca je toho názoru, že použitie slovného spojenia „...sporov pred Rozhodcovským súdom alebo všeobecným súdom.“ na konci čl. I. bod 12. Zmluvy o splátkovom úvere č. 5041937345 zo dňa 7.5.2013 neumožňuje založenie vecnej príslušnosti výlučne na zvolenom rozhodcovskom súde v zmysle VOP - naopak, podľa názoru žalobcu, jednoznačne zavádza výberovú možnosť riešenia sporov z tejto spotrebiteľskej zmluvy tak pred všeobecným súdom ako aj pred zvoleným rozhodcovským súdom.

5. Žalovaný v rámci dupliky k vyjadreniu žalobcu uviedol, že všetky tvrdenia žalobcu v plnom rozsahu popiera a považuje ich za neopodstatnené. Žalovaný sa tvrdení dotýkajúcich sa neoprávnenosti „vyhlásenia o mimoriadnej splatnosti“ aj naďalej pridržiaval a dodal, že v zmysle predmetného poistenia k úveru (časť II.) došlo v zmysle bodu 9 k splnomocneniu poisťiteľa na zisťovanie a preskúvanie jeho fyzického i psychického zdravotného stavu, na nahliadanie do jeho zdravotnej dokumentácie...“ Takto formulované oprávnenie zakladá právo poisťiteľa (Slovenskej sporiteľne, a. s.), ako aktívne legitimovaného subjektu, zistiť si predmetný zdravotný stav dlžníka. Vychádzajúc z ustanovenia § 14 ods. 4 zákona č. 513/1991 Zb. (Obchodný zákonník) platí, že úprava konania prokuristov, je možná buď tak, že každá z oprávnených osôb koná samostatne, alebo tak, že je potrebný súhlasný prejav vôle všetkých prokuristov alebo aspoň dvoch z nich. Z výpisu z Obchodného registra Okresného súdu Bratislava I, v spojení so Slovenskou sporiteľňou a. s., vyplýva, že prokurista je oprávnený konať v mene spoločnosti spoločne s ďalším prokuristom. Vzhľadom na to, že v zmluve o postúpení pohľadávky absentuje takto formulovaný ďalší prejav vôle v podobe podpisu ďalšieho z prokuristov, a to konkr. S. W. F., nie je možné, právny úkon v podobe zmluvy o postúpení pohľadávok medzi Slovenskou sporiteľňou a.s (postupca) a KRUK Česká a Slovenská republika s.r.o. (postupník), vyhodnotiť za súladný so zákonom. Z uvedeného konania vyplýva, že spoločnosť KRUK Česká a Slovenská republika s.r.o. nie je aktívne vecne legitimovaným subjektom v tomto konaní. Právny predchodca žalobcu (Slovenská sporiteľňa, a.s.) má v zmysle ustanovenia § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. (ďalej ako zákon o bankách) ako aj podľa ustálenej súdnej praxe, povinnosť doručiť Žalovanému výzvu na zaplatenie sumy, s ktorou je v omeškaní v tzv. kvalifikovanej podobe. Na túto skutočnosť upozorňuje aj judikatúra v znení rozsudku Krajského súdu v Žiline sp. zn. 11CoCsp/21/2020 z 29.07.2020, ktorá uvádza, že „zákon síce nestanovuje žiadne osobitné obsahové náležitosti na túto výzvu, avšak z obsahu a zmyslu tohto ustanovenia nepochybne vyplýva, že nestačí akákoľvek výzva banky na zaplatenie, ale touto výzvou musí banka jednak vyzvať dlžníka na zaplatenie dlžnej sumy s uvedením lehoty 90 dní a upozorniť ho, že po márnom uplynutí tejto lehoty bude banka oprávnená postúpiť pohľadávku na iný, hoc aj nebankový subjekt, bez súhlasu dlžníka.“ Z príloh dotýkajúcich sa predmetných výziev zaslaných žalovanému nevyplýva, že by žalobca svoju povinnosť v rade prvom o uvedení lehoty 90 dní, dodržal. Skutočnosť, že sa žalovaný nachádza v omeškaní s platením viac ako 3 mesiace už len žalobca stroho konštatoval v „Oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti.“ V nadväznosti na túto skutočnosť nie je možné označiť takýto postup, ako aj postup naň nadväzujúci v spojení s postúpením pohľadávky za súladný so všeobecne záväznými predpismi, ako aj uvádzanou súdnou praxou. Týmto spôsobom došlo k nedodržaniu vyššie stanovenej podmienky o informovaní žalovaného o 90 dňovej lehote na postúpenie pohľadávky na iný subjekt, čím v plynulej nadväznosti došlo k neoprávnenému postúpeniu pohľadávky na iný subjekt.

6. Uznesením zo dňa 10.09.2025, č.k. 10Csp 21/2022-194, súd pripustil vstup spoločnosti EOS KSI Slovensko, s.r.o. do konania na miesto pôvodného žalobcu.

7. Súd v predmetnej veci nariadil pojednávanie na termín 03.10.2025, na ktorý riadne a včas predvolal právneho zástupcu žalobcu a právneho zástupcu žalovaného.

8. Súd vo veci vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi: zmluvou o postúpení pohľadávok č. 0222/2021/CE zo dňa 23.03.2021, výpisom z OR pôvodného žalobcu, zmluvou o splátkovom úvere zo dňa 07.05.2013, štandardnými európskymi informáciami o spotrebiteľskom úvere, prehľadom splátok a úhrad, výzvou zo dňa 30.10.2020, oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 02.12.2020, doručenkou na č.l. 34, výzvou zo dňa 17.12.2020, oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 30.03.2021, poštovým podacím hárkom na č.l. 36, predžalobnou výzvou zo dňa 01.06.2021, všeobecnými obchodnými podmienkami, prílohou č. 3 k zmluve o postúpení pohľadávok zo dňa 23.03.2021, poštovým podacím hárkom na č.l. 100, sledovaním zásielky na č.l. 101, obchodnými podmienkami Slovenskej sporiteľne, a.s. pre poskytovanie úverov a povolených prečerpaní privátnym klientom a mikro podnikateľom, produktovými obchodnými podmienkami pre hypotekárne a splátkové úvery Slovenskej sporiteľne, a.s. účinnými od 01.01.2015 v znení účinnom od 01.01.2019, všeobecnými poistnými podmienkami pre poistenie pracovnej neschopnosti a straty zamestnania k úverom SLSP, a.s., súhlasom so vstupom do konania, zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 03.07.2025 spolu s prílohou a zistil nasledovný skutkový stav:

9. Právny predchodca pôvodného žalobcu (Slovenská sporiteľňa, a.s.) a žalovaný uzavreli dňa 07.05.2013 zmluvu o splátkovom úvere č. 5041937345 na základe ktorej boli žalovanému poskytnuté peňažné prostriedky vo výške 12.500,- Eur. Žalovaný sa zaviazal úver platiť v pravidelných mesačných splátkach vo výške 190,37 Eur vždy k 16. dňu v mesiaci s uvedením úrokovej sadzby vo výške 11,90 % ročne a RPMN vo výške 12,75%. Žalovaný si svoje povinnosti vyplývajúce zo zmluvy neplnil riadne a včas. V dôsledku neplnenia povinností žalovaného riadne a včas splácať poskytnutý úver právny predchodca pôvodného žalobcu listom zo dňa 30.10.2020 vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy 2.415,43 Eur a zároveň žalovaného upozornil na možnosť zosplatnenia úveru. Nakoľko žalovaný na výzvu nereagoval, právny predchodca pôvodného žalobcu vyhlásil ku dňu 01.12.2020 mimoriadnu splatnosť úveru, čo žalovanému oznámil listom zo dňa 02.12.2020. Zároveň ho vyzval na zaplatenie dlžnej sumy 8.221,92 Eur do 15 dní. Právny predchodca pôvodného žalobcu zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 23.03.2021 postúpil pohľadávku voči žalovanému na pôvodného žalobcu (spoločnosť KRUK Česká a Slovenská republika s.r.o.). Postúpenie pohľadávky oznámil žalovanému listom zo dňa 30.03.2021. Ku dňu postúpenia pohľadávka predstavovala sumu 8.601,11 Eur, ktorá pozostáva z istiny vo výške 7.079,80 Eur, riadneho úroku vo výške 1.481,83 Eur, úroku z omeškania vo výške 68,93 Eur a poplatkov vo výške 39,68 Eur. Žalovaný po postúpení pohľadávky vykonal úhrady vo výške 400,- Eur. Následne v priebehu konania pôvodný žalobca postúpil na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 03.07.2025 pohľadávku voči žalovanému na spoločnosť EOS KSI Slovensko, s.r.o.

10. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len „Obchodný zákonník“), zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

11. Podľa § 52 ods.1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

12. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

13. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

14. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

15. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

16. Podľa § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

17. Podľa § 524 ods. 2 Občianskeho zákonníka s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

18. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

19. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy

o spotrebiteľskom úvere (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

20. Podľa § 2 písm. a/ zákona o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania

21. Podľa § 2 písm. b/ zákona o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

22. Podľa § 2 písm. d/ zákona o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

23. Podľa § 9 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

24. Podľa § 17 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch ak veriteľ postúpi práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere na tretiu osobu vrátane vzájomného započítania pohľadávok, postupuje sa podľa Občianskeho zákonníka.

25. Podľa § 17 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch pôvodný veriteľ je povinný o postúpení podľa odseku 1 spotrebiteľa bezodkladne informovať; to neplatí, ak pôvodný veriteľ po dohode s nadobúdateľom práv naďalej spravuje spotrebiteľský úver vo vzťahu k spotrebiteľovi.

26. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

27. Súd na základe vykonaného dokazovania mal za preukázané, že dňa 07.05.2013 vznikol záväzkovo právny vzťah medzi právnym predchodcom pôvodného žalobcu (Slovenská sporiteľňa, a.s.) a žalovaným, a to uzavretím zmluvy o splátkovom úvere č. 5041937345, na základe ktorej poskytol žalovanému úver vo výške 12.500,- Eur. Žalovaný sa zmluvou zaviazal úver splácať v pravidelných 120 mesačných splátkach vo výške 190,37 Eur vždy k 16. dňu príslušného kalendárneho mesiaca s výškou úrokovej sadzby 11,90 % a výškou priemernej RPMN 12,85 %. V dôsledku neplnenia povinností žalovaného riadne a včas splácať poskytnutý úver právny predchodca pôvodného žalobcu listom zo dňa 30.10.2020 vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy 2.415,43 Eur a zároveň žalovaného upozornil na možnosť zosplatnenia úveru. Nakoľko žalovaný na výzvu nereagoval, právny predchodca pôvodného žalobcu vyhlásil ku dňu 01.12.2020 mimoriadnu splatnosť úveru, čo žalovanému oznámil listom zo dňa 02.12.2020. Zároveň ho vyzval na zaplatenie dlžnej sumy 8.221,92 Eur do 15 dní. Na základe zmluvy o postúpení pohľadávok medzi právnym predchodcom pôvodného žalobcu a pôvodným žalobcom došlo

k postúpeniu pohľadávky voči žalovanému na spoločnosť KRUK Česká a slovenská republika, s.r.o. Postúpenie pohľadávky oznámil žalovanému listom zo dňa 30.03.2021. Ku dňu postúpeniu pohľadávka predstavovala sumu 8.601,11 Eur, ktorá pozostáva z istiny vo výške 7.079,80 Eur, riadneho úroku vo výške 1.481,83 Eur, úroku z omeškania vo výške 68,93 Eur a poplatkov vo výške 39,68 Eur. Žalovaný po postúpení pohľadávky vykonal úhrady vo výške 400,- Eur. Následne v priebehu konania pôvodný žalobca postúpil na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 03.07.2025 pohľadávku voči žalovanému na spoločnosť EOS KSI Slovensko, s.r.o.

28. Účastníci uzatvorili zmluvu o úvere, ktorá spĺňa všetky znaky zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 1 ods. 2 v spojení s § 2 písm. a/, písm. b/ zákona o spotrebiteľských úveroch, keďže právny predchodca pôvodného žalobcu (Slovenská sporiteľňa, a.s.) poskytol žalovanému úver v rámci svojho podnikania a zároveň žalovaný nekonal v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania. Vzhľadom k tomu, že išlo o spotrebiteľský úver uzatvorená zmluva musí okrem všeobecných náležitostí spĺňať aj osobitné náležitosti ustanovené zákonom o spotrebiteľských úveroch (§9). Po preskúmaní uzatvorenej zmluvy súd zistil, že táto obsahuje náležitosti vyžadované zákonom o spotrebiteľských úveroch.

29. V prvom rade sa súd zaoberal vznesenou námietkou nedostatku právomoci, keď žalovaný tvrdil, že spor má rozhodovať rozhodcovský súd s poukazom na časť I článku I body 10 a 12 úverovej zmluvy v spojení s bodmi 2 a 18 Všeobecných obchodných podmienok. V tejto súvislosti súd poukazuje na ustanovenie § 3 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) podľa ktorého súdy prejednávajú a rozhodujú súkromnoprávne spory a iné súkromnoprávne veci, ak ich podľa zákona neprejednávajú a nerozhodujú iné orgány. Z obsahu časti I článku 10 úverovej zmluvy vyplýva, že ak dôjde k akémukoľvek prípadu porušenia, napr. v prípade nesplácania pohľadávky riadne a včas, je banka oprávnená postupovať v súlade s úverovými podmienkami, VOP a všeobecne záväznými právnymi predpismi, najmä je oprávnená požadovať zaplatenie úrokov z omeškania, vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pohľadávky, postúpiť pohľadávku, uplatniť si svoje práva na rozhodcovskom súde, na všeobecnom súde, vymáhať pohľadávku formou exekučného konania, poskytnúť informácie o tejto skutočnosti do spoločného registra bankových informácií. Podľa časti I článku 10 úverovej zmluvy akýkoľvek spor, ktorý vznikol na základe úverovej zmluvy alebo v súvislosti s ňou má banka záujem riešiť prednostne mimosúdnu dohodou, až následne pristúpi v súlade s VOP k riešeniu sporov pred rozhodcovským súdom alebo všeobecným súdom. Podľa bodu 1.4 všeobecných obchodných podmienok v rozsahu, v akom sa ustanovenia písomnej zmluvy uzatvorenej medzi bankou a klientom v súvislosti s určitým bankovým produktom líšia od ustanovení VOP alebo osobitných obchodných podmienok, súd rozhodujúce ustanovenia takejto písomnej zmluvy. V danom prípade súd s poukazom na znenie písomnej zmluvy ako aj obsahu všeobecných obchodných podmienok dospel k záveru, že s poukazom na časť I článku 12 zmluvy o splátkovom úvere uzatvorenej 07.05.2013 medzi bankou a žalovaným, je daná právomoc tunajšieho súdu na rozhodnutie v predmetnej veci.

30. Súd sa ďalej zaoberal námietkou žalovaného o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v konaní, keď mal za to, že zmluva o postúpení pohľadávok nebola platným právnym úkonom.

31. Vo všeobecnosti platí, že postúpenie pohľadávky (cesia) spočíva v tom, že do existujúceho záväzku namiesto doterajšieho veriteľa vstúpi nový veriteľ, čiže dochádza k zmene v osobe veriteľa. Táto zmena sa nedotýka práv ani povinností dlžníka vyplývajúcich pre neho zo záväzku, a preto sa na platnosť zmluvy o postúpení nevyžaduje súhlas dlžníka. Následky postúpenia sa prejavia predovšetkým v právnom postavení postupcu, ktorý stráca postúpenú pohľadávku so všetkým príslušenstvom a právami s ňou spojenými. Postupník sa na základe postúpenia pohľadávky stane veriteľom namiesto postupcu a pohľadávku nadobudne so všetkými právami, ktoré sú s ňou spojené. Keďže ide o významnú zmenu v osobe veriteľa Občiansky zákonník stanovuje pre postúpenie pohľadávky písomnú formu a zároveň aj to, ktoré pohľadávky nie sú spôsobilým predmetom postúpenia. Osobitné predpisy môžu upravovať postúpenie pohľadávok v špecifických prípadoch odlišne, resp. môžu upravovať osobitné podmienky, ktorých splnenie je na platné postúpenie potrebné.

32. Podľa ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách v znení účinnom v čase prvého postúpenia pohľadávky, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškani so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a

to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

33. V tejto súvislosti súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR z 24.04.2018 sp. zn. 1Cdo 147/2017 (zverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu SR a rozhodnutí súdov SR č. 8/2018 pod č. 60) podľa ktorého ustanovenie § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách neupravuje len ochranu bankového tajomstva, ale tiež práv klienta v súvislosti s postúpením pohľadávky. Postúpenie pohľadávky banky, ku ktorému došlo v rozpore s týmto ustanovením, je neplatný právny úkon. V uvedenom rozhodnutí Najvyšší súd SR zároveň skonštatoval, že preukázané zaslanie písomnej výzvy banky dlžníkovi (v omeškaní) a jej doručenie adresátovi a následné dlžníkovo nepretržité omeškanie dlhšie ako 90 dní sú zákonné podmienky, ktoré musia byť splnené v prípade postúpenia čo i len časti pohľadávky banky na tretiu (nebankovú) osobu, keďže zákon o bankách je špeciálnym predpisom vo vzťahu k Občianskemu zákonníku.

34. Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozhodnutí z 30. júla 2025 sp. zn. 1VCdo/4/2025 (zverejnené v Zbierke stanovísk a rozhodnutí Najvyššieho súdu SR č. 5/2025), dospel k záveru, že ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách predpokladá pre platné postúpenie pohľadávky banky na iný subjekt osobitnú výzvu banky klientovi, že je v omeškaní so splatením čo i len časti svojho peňažného záväzku, pričom touto výzvou nie je (nemôže byť) výzva banky podľa ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ani oznámenie o vyhlásení úveru za predčasne splatný.

35. Postúpenie pohľadávky bankou bez splnenia podmienok uvedených v ustanovení § 92 ods. 8 zákona o bankách je potrebné považovať za konanie v rozpore so zákonom a takýto úkon je absolútne neplatný podľa ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka, pričom na absolútnu neplatnosť právneho úkonu súd prihliada ex offo. V danom prípade, keďže právnym predchodcom pôvodného žalobcu bola banka, súd prvej inštancie aj s poukazom na námietky žalovaného zisťoval, či boli pri postúpení pohľadávky na pôvodného žalobcu (spoločnosť KRUK Česká a Slovenská republika, s.r.o.) dodržané podmienky ustanovené zákonom o bankách, teda či postúpenie pohľadávky bolo platné. V prejednávanej veci súd dospel k záveru, že postup právneho predchodcu pôvodného žalobcu (Slovenskej sporiteľne, a.s.) pred postúpením pohľadávky nebol v súlade s ustanovením § 92 ods. 8 zákona o bankách v znení platnom v čase postúpenia pohľadávky, pretože vo výzve na zaplatenie z 30.10.2020 nebolo uvedené, na zaplatenie ktorých splátok bol dlžník vyzvaný. V ustanovení § 92 ods. 8 zákona o bankách sa ukladá banke povinnosť zaslať dlžníkovi výzvu na splnenie peňažného záväzku voči banke a možnosť postúpenia takejto pohľadávky je podmienená následným nepretržitým omeškaním dlžníka so splatením dlhu dlhším ako 90 dní. Vzhľadom na to, že výzva z 30.10.2020 obsahovala výzvu na úhradu dlžnej sumy 2.415,43 Eur bez uvedenia vo vzťahu ku ktorej splátke či splátkam je dlžník v omeškaní ide o výzvu neurčitú, a preto v danom prípade neboli splnené všeobecné podmienky stanovené pre postúpenie bankových pohľadávok (obdobne v tomto smere vid' aj rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach zo dňa 21.05.2020, sp. zn. 1Co 301/2019, rozhodnutie Krajského súdu v Prešove zo dňa 28.06.2018, sp. zn. 6Co 26/2017, rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 30.04.2020, sp. zn. 3Co 13/2019).

36. V tomto smere súd konštatuje, že Najvyšší súd Slovenskej republiky v uznesení zo dňa 13.02.2025, sp. zn.:6Cdo/152/2022 (zverejnené pod č. 34 v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR č. 3/2025) zaujal stanovisko, že „bez konkretizácie splátky, pre ktorú prichádza zosplatenie, nie je možné spoľahlivo určiť, či k uplatneniu práva došlo za splnenia preň zákonom určených podmienok (uplynutie oboch lehôt podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31. októbra 2024). Právny úkon nekonkretizujúci splátku je preto nedostatočne určitý, sankcionovaný neplatnosťou (podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka)“.

37. Z obsahu predloženej listiny - výzva zo dňa 30.10.2020 vyplýva, že banka síce vyzvala dlžníka aby uhradil dlžnú sumu 2.415,43 Eur v lehote 15 dní a dlžníka aj upozornila na možnosť zosplatnenia celého úveru, vo výzve však presne nešpecifikovala konkrétnu splátku, pre ktorú by mohla jednorazovo a predčasne zosplatiť celý dlh. Podľa názoru súdu opierajúc sa o judikatúru Najvyššieho súdu SR tak nemohlo následne dôjsť k platnému zosplatneniu úveru zo strany veriteľa a následne aj k platnému postúpeniu pohľadávky. Vzhľadom k tomu, že prvé postúpenie pohľadávky z banky Slovenská sporiteľňa, a.s. na spoločnosť KRUK Česká a Slovenská republika, s.r.o. nebolo platným právnym úkonom, ani následné postúpenie pohľadávky voči žalovanému na spoločnosť EOS KSI Slovensko, s.r.o. nebolo platným právnym úkonom.

38. Vzhľadom na vyššie uvádzané odôvodnenie tohto rozhodnutia súd dospel k záveru, že k zosplatneniu pohľadávky z titulu zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 07.05.2013 nedošlo platne a potom nemohlo dôjsť ani k platnému postúpeniu tejto pohľadávky na žalobcu, preto súd žalobu v celom rozsahu zamietol, nakoľko žalobca nie je aktívne vecne legitimovaným subjektom v konaní.

39. Súd sa s poukazom na vyššie uvedené odôvodnenie rozhodnutia nezaoberal bližšie ďalšími vznesenými námietkami žalovaného, nakoľko ich nepovažoval za podstatné.

40. O náhrade trov konania súd rozhodol v zmysle § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že žalovanému, ktorý bol v konaní úspešný, priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Mestskom súde Bratislava IV, v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) § 363 CSP.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Ak žalovaný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, žalobca môže podať návrh na vykonanie exekúcie.